

[Veistrup.]

for det er i Virkeligheden kun faa Kommuner, som man kan paastaa har ført et ødselt Styre, men paa Grund af Tidens Vanskeligheder.

Nu ligger det nær at spørge: Er der Rimelighed i den Beskatning, her foreslaas? Er den Merskat, der kræves ud over den normale Beskatning, baade i Form af Merindkomstskat og Tillægsskat, ikke for voldsom? Jeg forstod paa det ærede Medlem (Lange), som talte for Det konservative Folkeparti, at han var fuldkommen rystet over Forslaget, idet det ærede Medlem mente, at vi vilde glide ud i fuldstændigt økonomisk Kaos, hvis Beskatningen fik en saadan Karakter. Jeg deler aldeles ikke det ærede Medlems Opfattelse. Jeg synes tværtimod, det med Rimelighed maa kunne forlanges, at de Mennesker, som sidder med de store Indtægter, nu bliver beskattet med en noget større Procent, end de hidtil har været ude for. Jeg maa sige, at den Skala, som er opstillet i det foreliggende Lovforslag, ikke imponerer mig. Det imponerer mig virkelig ikke, at Folk, som har haft en Normalindtægt paa 10 000—15 000 Kr., og som har haft en Merindtægt paa 2 000—4 000 Kr., skal beskattes med 1 pCt. af denne Merindtægt. Jeg synes tværtimod, at der er taget overordentlig blødt paa de paagældende. Vi kan tage en anden Kategori, som ligger i Nærheden, f. Eks. Personer, der har en Normalindtægt paa 30 000—40 000 Kr. og en Merindtægt paa 10 000—15 000 Kr.; de skal af denne Merindtægt beskattes med 4 pCt. Det kan der efter min Mening ikke være noget som helst urimeligt i. Det er i høj Grad rimeligt, at Folk med saadanne Indtægter ogsaa betaler en noget større Skat. Naar Riget fattes Penge, er det nødvendigt at fremskaffe de Beløb, som behøves til Opretholdelse af Statens Økonomi og Virksomhed, og jeg synes ikke, de kan fremskaffes paa en bedre Maade, end det her er foreslaaet. Det er en Særskat paa Særindtægter, som selve Tiden og Forholdene har givet Anvisning paa, og vi for vort Vedkommende vil anbefale Forslagene til Vedtagelse her i Tinget.

Jeg vil dernæst gerne henvende blot to Ord til det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jepsen Christensen). Det ærede Medlem gav Udtryk for Ængstelse i Anledning af de stigende Ejendomspriser. Jeg deler ganske denne Ængstelse, hvis det er noget, der finder Sted i stor Udstrækning. Thi hvad vil Resultatet blive, hvis Udviklingen gaar i den Retning? Det vil blive permanent Landbrugskrise — derom kan der

ingen Tvivl være. I samme Grad som Prisniveauet for Landbrugsprodukter stiger, vil Ejendomspriserne stige — eller maaske i endnu højere Grad —, og saa glider vi ud i en permanent Landbrugskrise. Men saa rejser det Spørgsmaal sig: Hvorledes forhindrer man dette? Det er et Spørgsmaal, som det er Fremtiden forbeholdt at løse, men at Spørgsmaalet melder sig med dyb Alvor, kan der ikke være Tvivl om.

Men naar dette er det ærede Medlems Mening, forekommer hans Stilling mig noget inkonsekvent, thi hvad var det, det ærede Medlem fremførte saa stærkt? Det ærede Medlem sagde, at hvad det drejede sig om, var ikke at gaa ind for en Ordning, hvorefter man kunde hjælpe de Mennesker, som var stærkt forgældede, men det var at gaa til en Nedsættelse af Ejendoms-skatterne. Hvad vilde en Nedsættelse af Ejendoms-skatterne imidlertid betyde? Den vilde simpelt hen betyde, at Ejendomspriserne blev forhøjet, og at der blev Plads for nye Prioriteter, at man altsaa i Virkeligheden kom fra Asken i Ilden. I samme Grad som der bliver Plads for nye Prioriteter, i samme Grad vil Ejendomspriserne stige; det er en Kendsgerning, vi desværre i tilstrækkelig Grad har været Vidne til gennem de senere Aar. Det er jo netop en af de Ulykker, der har været til Stede i de senere Tider og er til Stede i Øjeblikket: at den lette Adgang til Prioritering af Ejendommene har været stærkt medvirkende til, at Ejendomspriserne nu er oppe paa et saadant Niveau, at Afkastningsevnen slet ikke svarer til den Forrentningsbyrde, Landbrugerne har paa deres Ejendomme. Jeg har blot villet gøre disse Bemærkninger til det ærede Medlem, fordi jeg synes, at hans Stilling til Spørgsmaalet Ejendomspriser er fuldkommen inkonsekvent. Det siger sig selv, at i samme Øjeblik man letter Skatterne, vil der blive Plads for ny Prioritering af Ejendommene.

I øvrigt anbefaler jeg, som sagt, Lovforslagene til en velvillig Behandling og til Vedtagelse i det høje Ting.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker Ordførerne for Det radikale Venstre og Socialdemokratiet for den Tilslutning, de har givet de af mig fremsatte Lovforslag. Jeg tror ogsaa, jeg kan takke det ærede 5te tingvalgte Medlem (Rasmussen Flemløse) for den Velvilje, han udviste over for disse Forslag. Det ærede Medlem fremhævede, at i det oprindelige Dækningsforslag var der ikke indført den